

עין משפט
נר מצוה

גג:

במה בהמה פרק חמישי שבת

מסורת הש"ס

(א) ונתקן ב. (ב) ונתקן ב. (ג) ונתקן ב. (ד) ונתקן ב. (ה) ונתקן ב. (ו) ונתקן ב. (ז) ונתקן ב. (ח) ונתקן ב. (ט) ונתקן ב. (י) ונתקן ב. (יא) ונתקן ב. (יב) ונתקן ב. (יג) ונתקן ב. (יד) ונתקן ב. (טו) ונתקן ב. (טז) ונתקן ב. (יז) ונתקן ב. (יח) ונתקן ב. (יט) ונתקן ב. (כ) ונתקן ב. (כא) ונתקן ב. (כב) ונתקן ב. (כג) ונתקן ב. (כד) ונתקן ב. (כה) ונתקן ב. (כו) ונתקן ב. (כז) ונתקן ב. (כח) ונתקן ב. (כט) ונתקן ב. (ל) ונתקן ב. (לא) ונתקן ב. (לב) ונתקן ב. (לג) ונתקן ב. (לד) ונתקן ב. (לה) ונתקן ב. (לו) ונתקן ב. (לז) ונתקן ב. (לח) ונתקן ב. (לט) ונתקן ב. (לך) ונתקן ב. (לך).

תורה אור השלם

1 לכתובי איתו בלה לכתובי איתו מעיניך באתך עקב מוציקיך. ש"י שרידו ד ט דוגה אשה קראתו שיה ונהג ונצרת לב' מש"י 11

גליון הש"ס

גבי וכתבה פי גרין והנציא ק"ל דלתא פסוק שחיקת סממנים דתנא גורי אלג בתמידין דתנן לא:

לעזי רש"י

אנפודור"א (אנפונדור"א.) מחלה בבהמה. מניינו"א (מניינו"א.) ש"י שרידו דוגה קפ"א. א. א. א.

רבינו תנאל

הניא ארס שאיתו דם מעמידין אותו במים בשביל לרפאותו. מיט משום דנראה כמיקר, אבל בהמה שאיתו דם אין מעמידין אותה במים כי, אבר עולא בהמה גזירה משום שחיקת סממנים. ושחיקת סממנים תנא היא, התנא בהמה שאכלה כרשינין הרבה אין מריצין אותה בחינה בשביל לרפאותה, וזו יאשה טיקל, והולכה בנתיבה דרשי. רבא הילכתא כ"י יאשה. והא דרי יאשה סמיטא לשמואל. מעשה שמעשה נס ומסתחו שני דרין כעני דרי אשה כ"י, וזו היתה גזירה כ"י, סמיטות הן. פי' חותרי, סמיטותן של רקבה ושל מיני ששיצין על בהמה לרפואה. עולא אבר עור שמעמידין להן כנגד לבן שלא יפלו עליהן זאבים, משום דסמנין כ"י דור, ומסתברא בנתיבה דתן וזו נסו באיסורי הנאה ועריות לבובין. ת"י וזו נסו איתו עור לבוב, כל שקרוב כנגד הלב, וקרובה כמו ארובה כ"י, שחיותו מלשן

דומיא דקמיע. משום חולי: והא און טנן. גבי ארס לקמן בפי' כמה אשה (דף ע"ג.) הא מומחה שפיר דמי. מאי שנא בהמה מאלס? מוליא. במלך שלו ומלך עליו: אי הכי. דבהמה נמי נפקא בקמיע המומחה לבהמה: מאי זה סומר. אלס נמי לא נפיק אלל בקמיע מומחה אלס: אסנדל קאי. וזה חומר דקמיע ולא בהמה בסנדל שצרכיה: סכין. שמן: ומפרכסין. גלדי מכה: ומסוס לער. ונאפילו הכי לבהמה לא וקשיא בין לרב בין לשמואל דשרו במרדעת: לא דגמר מכס. שנתרפאה המכה וסיכה ופירוס משום טענוג ולרב דלא קשיא והיא סממניא דקמיע דלוקף נמי קשיא ליה דנתי נמי דלגינה ליכא לער טענוג מיהא הוא אלל רב טנא הוא ופליג: שאחוס דס. אספודור"א: אין מעמידין כ"י. אלהא חפילו לער נמי אסור: גזירה משום שחיקת סממנים. כתידי דרפואה גזור רבנן דלא שריט שוס רפואה אחי למישרי שחיקת סממנים והוא אסורא דלורייתא דהוי טוחן: אין מיקר לבהמה. אין דרך להקר בהמה הלך כולי עולא ידעי דלרפואה קמייכוין ואחי למישרי שחיקת סממנים: ומי גורין. כתידי ספידא כי האי גונא: חוץ לתסוס. קס"ד חוץ לתסוס שלו היתה עומדת בהמה: שהיה תסוס שלה מוצלעת כחוק תסוס שלו. דחוק לתסוס דקמיע חוץ לתסוס שלה שהבהמה המסורה לרועה המיוחד הרי היא כרגלי הרועה וזה הקורא לה צלעיה ויכול לילך כגון שהוא שבת קרוב לאותו מקום ואפילו הכי לא יבואה ממנו כידיו הואיל והיא וזאה חוץ לתסוסה אין לה אלל ד' אמות ומיכו קורא לה והיא זאה דלא חסרה הוא על תסוס בהמתו ובלעד שלא יבואה ממנו כידיו: סנאי היא. דלויכא דלא גזר שאר רפואות אלו שחיקת סממנים: שאכלה כרשינין. הרבה ועל ידי אכלה מרובה אחוס חולי שקרין מניינו"א וזריכה להשגלש ולהוליא רעו ומריצה: כדי שחמרפה גרסינן הכא. לשון ריפוי שיהיו מיעיה רפויים שגלישול ומזויצה רעו: לא ירליגה. גזירה בכל רפואה אלו שחיקת סממנים: דמיידיק. דליכא למיתא דילמא נפיל ואחי לאחיו: סנאי שקלס מעלמא. איכדת טולס שאין אחס מוצל תנאים שמלקו כק דמוקי הנך תרמי מתיני' חדא כמר וחדא כמר: סנאי היא. כמתמידין ר"מ שרי כ"י יוסי אסר: ליכא. מיהדק שפיר ולענין משוי נמי לא היו משוי לעורך גופה היא דחלצה מכחשה: ליחלצ. היו משוי שטוענת את החלצ ככיס: גסין. גדולין ונגרין על הקולין ומסרעין דדיהן: שנשטו עליו כ"י. ולא זכה לפתח לו שערי סכר: דע. דקשין: דמרחשי ניסא. מן השמים למה הללות נפשות אלס: ולא איכרו שית

כגון שהיה תחום שלה מובדע בו. ומ"מ לא המירו אלל דרך קריאה אלל לילך מעבר לבהמה ולרודפה לעיר לא: תנאי היא. רב יהודה ידע שפיר דמנאי היא אלל דניחא ליה לאוקמי תרי סממי דכרייתא אליכא דמד דמנא: כאן ליכא באן יחילב. פי' כגונט' ליחלצ שיקבלו ככיס את המלכ וקשה דהא דלא משוי הוא ולכ"ע חייב דהוא מלכא הלריכה לגופה ופי' ה"ר פורת ליחלצ לשמור המלכ דנדיהן שלא חזר לארץ ושרי מ"ק דהוי כמו רמלס כנונית דחשבי ליה מלגוש אף על פי שאינו עשוי לעורך עמנן אלל לשמור הכמר וכ"י פירש דבין ליכא וכן ליחלצ תרווייהו עבדי להו כדי שלא יקרבו דדיהן כדאמרינן כסמון וליכא נומן שאינו חפץ חלצ שרי לפי שמהדקו וליכא למיתא דילמא נפיל ואחי לאחיו אלל ליחלצ שאינו רואה שיתבישו אלו מיהדק איכא למימר דילמא נפיל ואחי לאחיו: שקושרין אהן כנגד זכרותו כ"י. ולשון לגזין היו שלא לקרב כמו וכלל תנאי ממש (חזון לו) וכמוהו הרבה: ממאי מדקתני סיפא. טפי היו ליה לאחיו כנונית דהוי ממש כעין זה אלל משום דשחיותו הוי כרישה:

שלו ר"ב נר יצחק אמר שחיקת סממנים גופה תנאי היא דתנן' בהמה שאכלה כרשינין לא יריצהה בחצר בשביל שתתרחפה וכו' ו"אושעיא מתידי דרש רבא הלכה כרבי "אושעיא: אמר מר לא יצא הוב בכיס שלו ולא עוים בכיס שבדדיהן והתנאי יוצאות עוים בכיס שבדדיהן אמר רב יהודה לא קשיא הא דמיהדק הא דלא מיהדק רב יוסף אמר "תנאי שקלת מעלמא תנאי היא דתנן העוים יוצאות צורות רבי יוסי אוסר בכלל חוץ מן הרחילות הכבונות ר' יהודה אוסר עוים יוצאות צורות ליכא אבל לא ליחלצ תנאי אמר ר' יהודה מעשה בעוים בית ולא קשיא "כאן ליכא באן ליחלצ תנאי אמר ר' יהודה מיעשה בעוים בית אנטוכיא שהיו דדיהן גסין ועשו להן כיסין כדי שלא יסרמו דדיהן: ת"ר מעשה באחד שמתה אשתו והניחה בן לינק ולא היה לו שכר מניקה ליתן ונעשה לו גם ונפתחו לו דרין כשני דדי אשה והניק את בנו אמר רב יוסף כי וראה כמה גדול אדם זה שנעשה לו גם כזה א"ל אבי אדרבה כמה א גרוע אדם זה שנשתנו לו סדרי בראשית אמר רב יהודה בא וראה כמה קשים מוונותיו של אדם שנשתנו עליו סדרי בראשית אמר רב נחמן תדע דמתרחיש ניסא ולא אברו מוונתו: ת"ר מעשה באדם אחד שנשא אשה גידמת ולא הכיר בה עד יום מותה אמר "רב בא וראה כמה צנועה אשה זו שלא הכיר בה בעלה אמר לו רבי הויא זו דרכה בכך אלא כמה צנוע אדם זה שלא הכיר באשתו: וזכרים יוצאין לבובין: מאי לבובין אמר רב הונא תותרי מאי משמע דהאי לבובין לישא דקרובי הוא דכתיב 'לכתני אחותי כלה עולא אמר עור שקושרין להם כנגד לבם כדי שלא יפלו עליהן זאבים ואבים אוזרים נפלי אנקיבות לא נפלי משום דמסנו ברש עזרא וואבין ברש עזרא נפלי בסוף עזרא לא נפלי אלא משום דשמני ובנקבות ליכא שמני ותו מי ידעי בין הני להני אלא משום דוקפי חוטמיהו ומסנו כי דוו רב נחמן בר יצחק אמר עור שקושרין להן תחת זכרותו כדי שלא יעלו על הנקבות ממאי מדקתני סיפא 'והרחלים יוצאות שחיות מאי שחיות שאוחזין האליה שלהן למעלה כדי שיעלו עליהן זכרים רישא כדי שלא יעלו על הנקבות וסיפא כדי שיעלו עליהן זכרים מאי משמע דהאי שחיות לישא דגלויי הוא דכתיב 'והנה אשה לקראתו שית

מוזי. ואין גם זה רגיל שיבא מוונת נדיקים כיתס שימלאו חסין גדילין כזוהרתייהו: גידמת. ידה קטועה: זו דרכה ככך. לכסות כל אשה ענתה וכ"ש זו שהיתה לריכה לך: סופרי. קופלי'א שמחננין אותם כקשר שנים שלא יצאו: קרנתני אלך מחמת נוי מעשיך: דרך זאבים לאחוס בהמה כלצה: אנקבות לא נפלי. בתמיה: מהלכין: כסוף עזרא לא נפלי. בתמיה: כי דוו. מניטין כלן וכלן לפיך מתקנאין כסס כפגורים שרונים להלם כסס: אליה. ונז שלהן קושרים כלפי גבן שלא יכסה ערותן: שית

בגון שהיה תחום שלה מובדע בו. ומ"מ לא המירו אלל דרך קריאה אלל לילך מעבר לבהמה ולרודפה לעיר לא: תנאי היא. רב יהודה ידע שפיר דמנאי היא אלל דניחא ליה לאוקמי תרי סממי דכרייתא אליכא דמד דמנא: כאן ליכא באן יחילב. פי' כגונט' ליחלצ שיקבלו ככיס את המלכ וקשה דהא דלא משוי הוא ולכ"ע חייב דהוא מלכא הלריכה לגופה ופי' ה"ר פורת ליחלצ לשמור המלכ דנדיהן שלא חזר לארץ ושרי מ"ק דהוי כמו רמלס כנונית דחשבי ליה מלגוש אף על פי שאינו עשוי לעורך עמנן אלל לשמור הכמר וכ"י פירש דבין ליכא וכן ליחלצ תרווייהו עבדי להו כדי שלא יקרבו דדיהן כדאמרינן כסמון וליכא נומן שאינו חפץ חלצ שרי לפי שמהדקו וליכא למיתא דילמא נפיל ואחי לאחיו אלל ליחלצ שאינו רואה שיתבישו אלו מיהדק איכא למימר דילמא נפיל ואחי לאחיו: שקושרין אהן כנגד זכרותו כ"י. ולשון לגזין היו שלא לקרב כמו וכלל תנאי ממש (חזון לו) וכמוהו הרבה: ממאי מדקתני סיפא. טפי היו ליה לאחיו כנונית דהוי ממש כעין זה אלל משום דשחיותו הוי כרישה:

באן ליכא באן יחילב. פי' כגונט' ליחלצ שיקבלו ככיס את המלכ וקשה דהא דלא משוי הוא ולכ"ע חייב דהוא מלכא הלריכה לגופה ופי' ה"ר פורת ליחלצ לשמור המלכ דנדיהן שלא חזר לארץ ושרי מ"ק דהוי כמו רמלס כנונית דחשבי ליה מלגוש אף על פי שאינו עשוי לעורך עמנן אלל לשמור הכמר וכ"י פירש דבין ליכא וכן ליחלצ תרווייהו עבדי להו כדי שלא יקרבו דדיהן כדאמרינן כסמון וליכא נומן שאינו חפץ חלצ שרי לפי שמהדקו וליכא למיתא דילמא נפיל ואחי לאחיו אלל ליחלצ שאינו רואה שיתבישו אלו מיהדק איכא למימר דילמא נפיל ואחי לאחיו: שקושרין אהן כנגד זכרותו כ"י. ולשון לגזין היו שלא לקרב כמו וכלל תנאי ממש (חזון לו) וכמוהו הרבה: ממאי מדקתני סיפא. טפי היו ליה לאחיו כנונית דהוי ממש כעין זה אלל משום דשחיותו הוי כרישה: